

20. konferencja ONZ w sprawie zmiany klimatu w Limie

Zbliżająca się oenzetowska konferencja klimatyczna w Limie (COP 20, 1-12 grudnia 2014 r.) będzie ważnym etapem negocjacji nowego globalnego porozumienia w sprawie klimatu. W jej wyniku powinien powstać projekt tekstu negocjacyjnego służący za bazę nowego porozumienia, które ma zostać podpisane w grudniu 2015 r. w Paryżu.

Informacje ogólne: porozumienia w sprawie klimatu od Kioto do Paryża

Aby utrzymać globalne ocieplenie na poziomie poniżej 2 stopni Celsjusza, należy zredukować światowe emisje dwutlenku węgla o 40% do 70% w latach 2010–2050 i utrzymać wzrost temperatury na poziomie zerowym lub negatywnym do roku 2100 według [Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu](#) (IPCC). Wymaga to wysiłku ze strony wszystkich krajów. Od 2000 r. Europa zmniejszyła emisje dwutlenku węgla o prawie 10%, ale emisje w skali globalnej wzrosły o 36% w tym samym okresie.

Globalne starania na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu rozpoczęły się w 1992 r. w postaci Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC). Protokół z Kioto z 1997 r. zobowiązuje kraje rozwinięte do zmniejszania emisji dwutlenku węgla, ale obecnie dotyczy tylko około 14% globalnych emisji. Po tym jak w 2009 r. nie udało się zawrzeć globalnego porozumienia na konferencji w Durbanie w 2011 r. postanowiono, że porozumienie zostanie zawarte w 2015 r. i wejdzie w życie w 2020 r. We wrześniu 2014 r. światowi przywódcy spotkali się w Nowym Jorku na [szczyście klimatycznym ONZ](#) i przedstawili swe wizje przyszłych działań w dziedzinie klimatu. Potwierdzili, że na 20. sesji COP w Limie powinien powstać wstępny tekst nowego porozumienia, które zostanie przyjęte na następnej konferencji (COP 21 w Paryżu w grudniu 2015 r.).

Elementy nowego porozumienia w sprawie klimatu

W przeciwieństwie do protokołu z Kioto, który dotyczył tylko krajów rozwiniętych, nowe porozumienie powinno się stosować do wszystkich krajów. Opierać się ono będzie na podejściu oddolnym, zgodnie z którym kraje przedkładają zaplanowane, ustalone na szczeblu krajowym wkłady. Mogą to być cele dotyczące emisji, strategie polityczne i projekty. Oczekuje się, że kraje przedłożą zaplanowane, ustalone na szczeblu krajowym wkłady do marca 2015 r.

W ramach zasady wspólnej, lecz zróżnicowanej odpowiedzialności większego wysiłku oczekuje się od krajów rozwiniętych, które są odpowiedzialne za obecność większości gazów cieplarnianych występujących w atmosferze. Ważnym elementem porozumienia będzie finansowanie redukcji emisji dwutlenku węgla i działania dostosowawcze w krajach rozwijających się.

Ponadto w przyszłych działaniach w dziedzinie klimatu oprócz państw, także miasta, regiony i przemysł będą miały ważną rolę do odegrania. Rynki dwutlenku węgla także mają odegrać pewną rolę w podziale zadań między różne podmioty.

Podejście UE

UE posiada zaawansowaną politykę przeciwdziałania zmianie klimatu opartą na celach na 2020 r. (20% mniej emisji dwutlenku węgla, 20% udziału w rynku dla odnawialnych źródeł energii i 20% poprawa efektywności energetycznej) wspieraną przez różne instrumenty, takie jak system handlu emisjami i dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej. W październiku 2014 r. Rada Europejska uzgodniła cele dotyczące klimatu i

energii na 2030 r. (przynajmniej 40% mniej emisji dwutlenku węgla, 27% odnawialnej energii, 27% efektywności energetycznej). W październiku 2014 r. Rada przyjęła [konkluzje w sprawie COP 20](#).

Rola Parlamentu Europejskiego

Parlament Europejski (PE) popiera ambitną politykę przeciwdziałania zmianie klimatu. W rezolucji z lutego 2014 r. wezwał do zwiększenia do co najmniej 30% udziału energii odnawialnych w rynku i o indywidualne cele krajowe w zakresie energii odnawialnej oraz o zwiększenie o 40% efektywności energetycznej do 2030 r. Delegacja PE regularnie uczestniczy w konferencjach ONZ w sprawie zmiany klimatu.

W dniu 5 listopada 2014 r. Komisja Ochrony Środowiska przyjęła projekt rezolucji w sprawie COP 20, zalecając, aby nowe porozumienie miało na celu zmniejszenie o 50% emisji dwutlenku węgla do 2050 r. Posłowie do PE podkreślili, że fundusze, transfer technologii i budowanie zdolności mają kluczowe znaczenie we wspomaganiu krajów rozwijających się. Wezwali UE i państwa członkowskie do zwiększenia ich wkładów na ekofundusz klimatyczny ONZ. Głosowanie na posiedzeniu plenarnym zostało zaplanowane na drugą sesję listopadową.